

1984 மார்ச் 9]

3. ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம்

கல்லூரி மாணவர்களுக்கேஸ் கோடம்பாக்கத்திலுள்ள அரசு விதி
மாணவர்களின் உண்ணா நோன்பு போராட்டம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவள்ளூர் ப. பொன்னுரங்கம், இரா. கருப்பையா, தி. கா. நல்லப்பன், ஏ. டி. கருப்பையா, செ. சிவசாமி, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், ரா. உமாநாத், டி. மணி, எம். செல்லமுத்து, கே. ஆர். சுந்தரம், ஜே. எஸ். இராசு, எல். இளையபெருமாள், திருமதி டி. யசோதா, திருவாளர்கள் என்.எஸ்.வி. சித்தன், து. புருஷோத்தமன், ஆர். நவந்திகிருஷ்ணபாண்டியன், ரா. கிருஷ்ணன், சு. பாலன், ஆகியோர், “சென்னை கோடம்பாக்கத்திலுள்ள கல்லூரி மாணவர்களுக்கான அரசு விடுதியில் தங்கியுள்ள மாணவர்கள் 250 பேர் தமது பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன்வைத்து கடந்த 28—2—1984 முதல் காலவரையற்ற உண்ணாவிரதம் இருந்து வருவதால் அம்மாணவர்களுக்கு உயிர்ச் சேதம் ஏற்படும் அபாயம் தோன்றியுள்ளதால் அவர் தம் குடும்பத்தார் மத்தியிலும் ஏனைய கல்லூரி மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஏற்பட்டுள்ள கடுமையான நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து அவர்களை மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. து. புருடோத்தமன் : தலைவர் அவர்களே, கோடம்பாக்கத்தில் இருக்கிற சக்தி நகர் பகுதியிலே இருக்கிற மாணவர்கள் விடுதியிலே முழுக்க முழுக்க தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடந்த 28 ஆம் தேதியிலிருந்து பல்வேறு அடிப்படை கோரிக்கைகளை வைத்து—சாதாரணக் கோரிக்கைகள்,—குடிநீர், குவிக்க நீர் வசதி வேண்டும், மின்சார வசதி வேண்டும், சுற்று சூழ்நிலை படிப்பதற்கு ஏற்ற முறையிலே இருக்க வேண்டும், நாகாலி வேண்டும் என்றெல்லாம் — பல ஆண்டுகளாகக் கேட்டு, முடியாது என்ற நிலையில் அவர்கள் 4 ஆம் தேதி உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அதனால் நோய்வாய்ப்பட்ட மாணவர்கள் நூற்றுக்கணக்கிலே மருத்துவமனையிலே சேர்க்கப்பட்டு மயங்கிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால் 4 ஆம் தேதி திடீரென்று போலீசாரை விட்டு அவர்களை அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். திடீரென்று அப்புறப்படுத்திய காரணத்தினால் அவர்கள் சட்டிய லுங்கியோடு இன்று வரையிலே இருக்கிறார்கள். அடுத்த மாதம் அவர்களுக்கு பரீட்சை இருக்கிறது. அவர்கள் அரிசன மாணவர்கள், அவர்களை கவனிக்காத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுடைய புத்தகங்கள் எல்லாம் உள்ளே இருக்கின்றன. ஆகவே படிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. து. புருஷோத்தமன்] [1984 மார்ச் 9]

கிறார்கள். அதற்குப் பின்னாலே சென்னையிலே இருக்கிற 11 விடுதிகளிலே உள்ள ஆதிதிராவிட மாணவர்கள் அதை ஆதரித்து உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பல முறை அதிகாரிகளிடத்திலேயும் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்தும் சொல்லியும் இதுவரையில் பரிகாரம் காணமுடியாத நிலை இருக்கிறது. அது அன்னியில் அவர்களுக்கு ஆதரவாக 3 பிற்பட்ட மாணவர்கள் விடுதியிலே தங்கியிருக்கின்ற மாணவர்கள் அவர்களுக்கு ஆதரவாக ஏறத்தாழ இன்றைக்கு 14 விடுதிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் சென்னையிலே உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகள் எல்லாம் சாதாரண கோரிக்கைகள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே பெற்றுவந்த சலுகைகள் 1982 ஆம் ஆண்டு வரையிலே இந்த ஆட்சியிலும் அவர்கள் பெற்று வந்த சலுகைகள் நிறுத்தப்பட்டதால் அவை வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். விலைவாசிகள் 10 மடங்கு 12 மடங்கு ஏறிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நிலையிலே 135 ரூபாய் மாத்தோறும் பெற்று வந்த மாணவர்கள் இன்றையதினம் 119 ரூபாய் வீதமும் 95 ரூபாய் வீதமுமே பெறுகின்ற நிலைக்கு குறைத்துக்கொண்டே வந்துவிட்டார்கள். இந்தக் குறைவான தொகையிலே எப்படி அவர்களுக்கு இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடியும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே வாரத்திற்கு ஒரு முறை கறி, முட்டை வழங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து அது நடைபெற்று வந்து அவசரநிலை காலத்திலே 1976 ஆம் ஆண்டு நிறுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அவர்கள் கோரிக்கை எழுப்பி அதைப் பெற்றுவந்தார்கள். 1982 ஆம் ஆண்டிலே நிறுத்திவிட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள் வாய் திறவா பூச்சியாக இருந்த மக்கள், தாங்கள் யார் என்று உணரத்தக்க அளவுக்கு தந்தை பெரியார், டாக்டர் அம்பேத்கார் போன்றவர்கள் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக வாய்திறக்கிற பருவத்திலே இருக்கிற அந்த மாணவர்களை, இளைஞர்களை மிரட்டக்கூடாது. நேற்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்களை அவர்கள் சந்தித்து இருக்கிறார்கள். இரவு 9 மணிக்கு பஸ்வேறு அதிகாரிகளை வைத்துக் கொண்டு மாணவர்கள் தலைவர்களை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மிரட்டியிருக்கிறார்கள். ஒழித்துவிடுவேன், காவல் துறை மூலமாக உங்களை அழித்துவிடுவேன், படிப்பை பாழாக்கி விடுவேன், இறுதிவரையில் விடுதியில் சேர்க்கமாட்டேன் என்றெல்லாம் அந்த மாணவர்களை மிரட்டினால் எங்கே போவார்கள் அந்த மாணவர்கள் (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆதிதிராவிடர் நலத் துறைக்கு ஆதிதிராவிடர் தான் அமைச்சராக இருக்கிறார். (குறுக்கீடு) அமைச்சர் சொன்னார் என்று சொல்வதைவிட பரிகாரம் காணுவதற்கு மாணவர்கள் திரும்ப ஹாஸ்டலுக்குப் போவதற்கு ஏற்றமுறையிலே கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள். அரசியலாக்க வேண்டாம்.

1984 மார்ச் 9]

திரு. து. புருஷோத்தமன் : என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற காரணத்தினாலே அதை அரசியலாக்கக்கூடாது என்று நான் நினைத்தேன். அமைச்சர் அவர்களை நானே சந்தித்து உங்கள் மீது குறைபடவில்லை, இந்த ஆட்சி மீதும் குறைபடவில்லை. என்று சொல்லி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டேன். நான்கைந்து தினங்களுக்கு முன்னதாக அவர்களிடம் நான் சொன்னபோது என்னுடன் வந்து பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வரவில்லை. அந்த மாணவர்களை மிரட்டுவது நியாயமல்ல.

(முற்பகல் 10-20)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலிருந்து அவர்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டது, உங்களுக்குத் தெரியும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களோடு நீண்ட காலம் இருந்தவர்கள் அதனால் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆதி திராவிட மக்களுக்கு சட்டத்திற்கு புறம்பாக அதிகமான சலுகைகள் கொடுத்தாலும் கூட நான் வரவேற்பேன் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் கீழ்வெண்மணியில் தீ விபத்தில் 22 பேர் மாண்ட நேரத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு வார சாலம் சாப்பிட்டாமல் இருந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட உணர்வு மிக்க அந்தத் தலைவர் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எவ்வளவோ செய்து இருக்கிறார்கள் என்பது நாட்டு மக்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஆகவே, நேற்றைய முனிமம் 7 ஆம் தேதி 4 ஆயிரம் பேர் 14 விடுதியில் இருக்கும் மாணவர்கள் உள்வலம் வந்தார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மாணவர்கள் பட்டாளம் அவர்களுடைய சக்தி என்ன என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறபோது மாணவர்களின் முழு சக்தியையும் பயன்படுத்திய நம்முடைய முதலமைச்சர், இன்று இங்கே கோட்டையில் இருந்துகொண்டு அந்த மாணவர்களை சந்திக்க மறுத்து இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் மாலையில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களை சந்தித்து இருக்கிறார்கள். அப்போது மாணவர்களை மிரட்டி இருக்கிறார்கள் நேற்று இரவும் மிரட்டி இருக்கிறார்கள்.

*மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. புருஷோத்தமன் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஏதோ மாணவர்களை நான் அழைத்து அவர்களை மிரட்டியதாக எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். இரவு 9, 9.30 மணி வரை அனைத்து அந்தஸ்தினையும் அழைத்து கலந்து பேசி இந்தப் பிரச்சினையை எப்படி தீர்க்கவேண்டும் என்று நான் கோட்டையில் இருந்து நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வந்ததை தன்னுடைய வாயிலேயே

[திரு. எம். விஜயசாரதி]

[1984 மார்ச் 9]

எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி அக்கறை வைத்து இருக்கக்கூடிய எங்களைப் பொறுத்தவரையில் மாணவர்களை மிரட்டவேண்டும் என்ற எண்ணம் இம்பி அளவும் எங்களுக்கு இல்லை. அந்த மாணவர்களின் படிப்பில் அக்கறை உள்ள காரணத்தினால் அவர்கள் கல்வி அறிவைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களை முன்னுக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களாக இருக்கக்கூடிய அவர்கள் வருங்காலத்தில் நல்ல பதவிகள் பெற வாய்ப்புள் பெற்று இருக்கக்கூடிய நிலையில் உள்ள அவர்கள் அதை முறையாக பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்ற அக்கறையின் காரணமாக அரசு இந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. அதைப் தான் நானும் எடுத்தேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன அந்த கருத்துக்கள் அவையினுடைய குறிப்பில் இருக்குமானால் அது ஏதோ நான் மிரட்டியதாக அர்த்தத்தைக் கற்பிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் விஜயசாரதி அவர்கள் மீது எனக்கு கொஞ்சம் ஐயப்பாடு. அவரைப் பார்த்தால் மிரட்டுகிற மாதிரி தெரியவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, சிலரைப் பார்த்தால் அப்பாவியாகத்தான் தெரியும். ஆனால் ரூமுக்குள் தனியாக வைத்து பேசும்போது என்ன என்று தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மிரட்டினார் என்று சொல்வது சரியல்ல. ஒரு காரியம் நடக்கவேண்டும். ஏழை ஆதி திராவிட மாணவர்களுக்கு காரியம் நடக்கவேண்டும். அந்தக் காரியத்தில் கவனத்தோடு இருக்கவேண்டும். சும்மா அமைச்சர் மிரட்டினார் என்று எல்லாம் சொல்வதில் என்ன புண்ணியம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அ. அநாந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதி திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் மீது அதிகமான அக்கறைகொண்டு சொல்லியிருப்பார்கள். அதை மிரட்டுவது என்று எடுத்துச் சொல்வது சரியல்ல.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாணவர்கள் பேச்சு வார்த்தையின்போது திரு. புருஷோத்தமன் அவர்களும் இல்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, பேச்சுவார்த்தைக்குப் போன மாணவர்கள் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதை இந்த ரிப்போர்ட்டை எம். எல். ஏ. விடம் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கே வந்து தகவல் சொல்கிறார். அதை அமைச்சர் மறுக்கிறார். முடிந்துவிட்டது. அதை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டாம்.

1984 மார்ச் 9]

திரு. து. புருஷோத்தமன் : தலைவர் அவர்களே, நேற்று இரவு 12 மணி வரை தொகுதியில் இருந்துவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தேன். ஏறத்தாழ 200 மாணவர்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக என்னிடத்தில் வந்து அவர்கள் இந்தச் செய்தியைச் சொன்னார்கள் என்ற அந்த மன வருத்தத்தோடு இங்கே சொல்கிறேன். ஆகவே இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் இன்னல் அடைந்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய ஆட்சியாளர்களுக்கு நான் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்வேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பெருவாரியான வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொண்டு அந்த சமுதாயத்தை எந்த அளவுக்கு உயர்த்தவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு உயர்த்துகின்ற நல்ல காரியத்தில் ஈடுபடவேண்டும். நான் முழுமையான ஆதி திராவிடராக இருந்து அமைச்சராக இருந்தால் அவர்களுக்காக எடுக்கவேண்டிய எல்லா காரியத்தையும் நிச்சயமாக எடுப்பேன். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இன்றையதினம்....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஓத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை ஏன் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதற்கான காரணங்களைச் சொன்னால் நல்லது. இதற்குப் பிறகு பொது விவாதம் வருகிறது. அதில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். இதன் மூலம் இந்த அரசுக்கு ஒரு இழுக்கை ஏற்படுத்தி வீழ்த்தி விடலாம் என்று இதிலே கருத வேண்டாம். பொது விவாதத்தில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : தலைவரவர்களே, மூடிக்கிடக்கின்ற கோடம்பாக்கம் அரிசன் மாணவர்கள் தங்கியிருக்கும் விடுதியை எந்தவிதமான நிபந்தனைகளும் இல்லாமல் திறக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறுங்கள்; ஆனால் நிபந்தனைகளோடு அதைத் திறக்கக் கூடாது. மாணவர்கள் பரீட்சை எழுத வேண்டும். பல்வேறு பதவிப் பொறுப்புகளிலே அவர்கள் வர வேண்டும். ஆகவே, விட்டுக் கொடுத்து முயற்சிக்க வேண்டும். அவர்கள் பழைய சலுகைகளைத்தான் கேட்கிறார்கள்; அடிப்படையசதினைத்தான் கேட்கிறார்கள். எனவே, இது குறித்து விளக்கமாகவும் விவரமாகவும் பேச வேண்டியிருப்பதால், நாவலர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி பொது விவாதத்தில் வைக்கக்கூடிய அளவிற்கு இதில் பேச வேண்டியிருப்பதால், இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களின் பிரச்சனைகளைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று உங்களைப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோடம்பாக்கம் சக்தி நகரில் இருக்கின்ற ஆதி திராவிடர் நலத் துறையால் நடத்தப்படும் அரசுக் கல்லூரி மாணவர் இல்லங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் 28—2—1984 முதல் உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டு உள்ளார்கள். அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற கோரிக்கைகள் சாதாரணமான கோரிக்கைகள் தான்.

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1984 மார்ச் 9]

குளிக்குப் அறை வேண்டும். மலம் கழிக்கும் அறை செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். மூட்டைப்பூச்சி, கொசுக்களை ஒழிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே வழக்கத்தில் இருந்து வந்த ஆட்டிறைச்சி, மூட்டை ஆகியவைகளை வழங்க வேண்டும். வழங்கப்படும் உணவின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் விடுதியில் சுகாதார வசதியைச் செய்து தர வேண்டும். படிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். உதவித் தொகையை உயர்த்தித் தர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சாதாரண கோரிக்கைகளை வைத்து அவற்றை அரசு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காக உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆறு நாட்கள் உண்ணாவிரதம் தொடர்ந்து நடந்து வந்தும், அந்த மாணவர்களை 4 ஆம் தேதி வரையில் யாரும் சந்திக்கச் செல்லவில்லை. ஆனால் அன்றையதினம் பகல் ஒன்றரை மணிக்கு உண்ணாவிரதம் இருந்த மாணவர்களைப் போலீஸ் உதவிக்கமிஷனரின் துணை கொண்டு, மாவட்ட ஆதிதிராவிட நலத்துறை அதிகாரி ஈவு இரக்கம் இன்றி அந்தயிடத்திலேயிருந்து வெளியேற்றுகிறார். 27 மாணவர்கள் மயக்கமுற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களை மருத்துவமனைகளுக்குக் கொண்டு செல்கிறார்கள். கே. எம். கி. மருத்துவமனையிலேயும் இராயப்பேட்டை மருத்துவமனையிலேயும் கொண்டுபோய் அவர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இதில் மிகவும் வருந்தத்தக்க, வேதனை தரத்தக்க செய்தி என்னவென்றால், 17 மாணவர்கள் கண் இழந்தவர்கள்—குருடர்கள் என்று சொல்வார்கள். அவர்களை இரக்கமற்ற முறையில் அரக்கத்தனமாக அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி வெளியே சென்று தங்களுடைய படிப்பைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியும்? எவ்வாறு அவர்கள் உயிர் வாழ முடியும் என்பது கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது. இப்படி இரக்கமற்ற முறையில் அங்கிருந்து அவர்களை அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கொடுமையான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன.

இதைத் தொடர்ந்து, சென்னையிலே இருக்கின்ற அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்கள் இல்லங்களிலேயும் இந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும், காவல் துறை அதிகாரிகளும், மாவட்ட ஆதிதிராவிட நலத்துறை அதிகாரியும் இரக்கமற்ற முறையில் நடந்து கொண்ட விதத்தை கண்டிக்கும் விதத்திலும் மாணவர்கள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டு நடந்து வருகிறது.

(முற்பகல் 10.30)

எல்லோரையும் வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். கல்லூரி நடக்கிறது, நடக்க வேண்டும். அதுவும் தேர்வு எழுது வேண்டிய காலம் இப்பொழுது மிகவும் நெருங்கி வருகிறது. ஆகவே, எந்த முறையிலே, எவ்வாறு அந்த மாணவர்கள் இந்தத் தேர்வுகளை

1984 மார்ச் 9] [திரு. இரா. கருப்பையா]

எழுதமுடியும் என்பது அடிப்படையான ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலையிலே, அதாவது மாணவர்கள் தங்களுடைய சாதாரணகோரிக்கைகளை வைக்கின்றபோது அவர்களை அமைதியான முறையிலே கூப்பிட்டுப் பேசி அதற்குத் தீர்வு காண்பதற்குப் பதிலாக அவர்களை அடக்குவது என்ற முறையிலே இம்மாதிரியான கடுமையான நடவடிக்கைகளை, எடுத்திருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக அந்த மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் மத்தியில் பதட்டமான நிலைமை உருவாகி இருக்கின்றது. இன்றைய தினம் மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்பட்ட, மற்றும் வெளியிலே இருக்கின்ற மாணவர்கள் எல்லாம் எவ்வாறு இருக்கிறார்கள், அவர்கள் எவ்வாறு படிக்கிறார்கள், எவ்வாறு அவர்களால் தேர்வினை எழுத முடியும் என்ற ஒரு பதட்டமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக சென்னை நகரிலே இருக்கின்ற அனைத்து மாணவர்கள் மத்தியிலும் இப்போது ஒரு பதட்டமான சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைக்குத் தேதி 9 ஆகிவிட்டது. எனவே கடந்த பத்து நாட்களுக்கும் மேலாக இந்தப் பிரச்சினை இருந்து வருகிறது. இதற்கு இன்றுவரை தீர்வு காணப்படாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே, மாணவர்கள் மத்தியில் எழுந்திருக்கின்ற பதட்டமான நிலைமைகள், அதிகாரிகள் செய்து இருக்கின்ற கொடுமையான நடவடிக்கைகள், இதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிலைமைகள் நீடித்தால் சென்னை நகரத்திலே மட்டுமல்ல, இம்மாநிலத்திலே இருக்கின்ற அனைத்து மாணவர்கள் மத்தியிலும் ஒரு பதட்டமான நிலைமை உருவாகி ஒரு அமைதியற்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினைக்கு உடனடியாகத் தீர்வு காண வேண்டியது அவசியம். தீர்வு காண அதிகாரிகள் தவறிவிட்டார்கள். எனவே இப்பிரச்சினை ஏற்படுவதற்குரிய காரணமான நிலைமை என்ன, மேற்கொண்டு எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்ன ஆகிய அனைத்தையும் முழுமையாக விவாதித்துத் தீர்வு காண்பதுதான் சரியாக இருக்கும். எனவே, அது குறித்து விவாதிப்பதற்காக இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை எல்லாம் ஒத்திவைத்து இந்தப் பிரச்சினை குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, மாநிலம் முழுவதும் உள்ள அரசுக் கல்லூரி விடுதிகள் முழுவதிலும் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு பதட்ட நிலையின் வெடிப்புதான் இந்தக் கோடம்பாக்கம் மற்றும் சிலஹாஸ்டல்களிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவேதான் இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. Potentiality for bursting is much more. சென்னையிலே இருக்கின்ற 16 ஆண்கள் விடுதி, 3 மாணவிகள் விடுதி ஆக மொத்தம் 19 விடுதிகள் பாதிக்கக்கூடியது சம்பந்தப் பட்ட பிரச்சினை இது. அந்த விடுதிகளிலே உள்ளவர்கள் வாழ்க்கையின் அடிப்படை வசதிகள் கூடக் கிடைக்காமல் குழியிலே இறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர்

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 9]

அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் அக்கரையோடு தான் இருக்கிறோம் என்று. அப்படிப்பட்ட ஸ்டேட்மென்ட் கொடுப்பதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஃபேக்ட்ஸ் என்று வசுகின்றபோது இதிலே அக்கறை காட்டுகிறேன் என்று மட்டும் எப்படி சொல்ல முடியும் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கழிவறை வசதிகள், குளியல் வசதிகள் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்பது எல்லாம் எலிமென்டரி திங்ஸ்தான். எனவே இவற்றுக் கெல்லாம் டிமான்ட் என்று கேட்கின்ற அளவுக்கு வைக்கக்கூடாது. ஆக அந்த அளவுக்கு அவர்களை வைத்திருப்பது என்றால் இது தான் அக்கறை காட்டுவதா? ஸ்டேட்மென்டைச் சொன்னால் மட்டும் போதுமா?

அடுத்து லோ வால்ட்ஸ் பைப் ரூமிலே எரிந்தால் எப்படிப் படிக்க முடியும். ஆகவே சீரியஸ் ஆக நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைக் கட்சிப் பிரச்சினையாக நான் பார்க்கவில்லை. எனவே லோ வால்ட்ஸ் பைப் ரூமிலே எப்படிப் படிக்க முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து டைனிங் ஹாலிலே அவர்களுக்கு இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. ஃபர்னிச்சர்ஸ் இல்லை. ஒருக்கால் அவர்கள் மீது உள்ள அக்கறை காரணமாக ஏதோ ஃபைவ் ஸ்டார் ஓட்டல் களிலே பஃபே பார்ட்டி ஏற்பாடு செய்வார்களே, அதாவது உட்காராமலே டேபிளிலே போய் எடுத்துக் சாப்பிடுவது என்ற முறையிலே ஏற்பாடு செய்வார்களே, அதுபோன்று பஃபே அரேன்ஜ்மென்ட் ஏதாவது அவர்களுக்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ என்னவோ, என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட அடிப்படை வசதிகளைக் கூட அவர்கள் கேட்பது என்ற அளவிற்கு வைத்தது சரியில்லை. இது ஒன்று. அதைப் பற்றி பலரும் சொல்லிவிட்டார்கள்.

அடுத்து உணவு மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் சேர்த்து 95 ரூபாய். இது பட்ஜெட் நேரம். எனவே, இயற்கையாகவே அவர்கள் இந்த நேரத்திலே கேட்பது என்பது சரிதான். பட்ஜெட்டிலே ஏதாவது இன்கிரீஸ் பண்ணுவதாக இருந்தால் பண்ணலாம். உணவு, துணி அலவன்ஸ், பஸ் செலவு எல்லாம் சேர்த்து 95 ரூபாய். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் எரிகிற நெருப்பிலே எண்ணெய் விடுவது மாதிரி வாரம் ஒரு முறை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவந்த முட்டையையும், இறைச்சியையும் கொடுக்காமல் நிறுத்தினால் என்ன அர்த்தம்? அவர்களுக்கு கோபம் வராதா? ஆகவே இதெல்லாம் எப்படி அவர்கள் மீது அக்கறை காட்டுவதாக இருக்கும்?

சாதாரணமாக ஒன்று சொல்வார்கள். இது தலைவர் அவர்களுக்கும் தெரியும். பசி வந்தால் பத்தும் பறக்கும் என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இன்னும் பத்தும் பறக்கவில்லை. Atleast you must thank them for that. இவ்வளவு நிலைமை வந்ததற்குப் பிறகும் கூட பத்தும் பறக்க

1984 மார்ச் 9]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

வில்லை. இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் குறித்து அந்த ஹாஸ்டலினுடைய செக்கரட்டரி, சேர்மேன் ஆகிய எல்லோரிடமும் ரெப்ரசண்டேஷன் கொடுத்து, கடைசியில் வேறு வழியில்லை என்கின்றபோதுதான் எல்லோரும் கூடி உண்ணாவிரதம் இருப்பது என்று முடிவெடுத்து உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். கலெக்டர் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்; டைரக்டர் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார். என்ன சொன்னார்கள்? எங்களால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை' என்று சொன்னதாகத்தான் ரிப்போர்ட் வந்திருக்கின்றது. அப்பறம் ஏன் அங்கே போய் பார்க்கிறார்கள்? crisis is there நீங்கள் சொன்னீர்கள். அவர்களைச் சமாதானப் படுத்தவேண்டும். Correct, I agree with that. ஆனால் போன கலெக்டரும் போன டைரக்டரும் அவர்களைச் சமாதானப் படுத்தினார்களா? எங்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்றால் ஆத்திரம் இன்னும் ஜாஸ்திதான் ஆகும்.

This is not the way of settling things. ஆனால் அந்த முறையில் அங்கே நடந்திருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, சமாதானப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு ஏதாவது யோசனைகள் சொல்லி ஏதாவது 'இம்ப்ரூவ்மென்ட்' செய்ய வழி செய்கிறோம் என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, இந்த மாதிரி போலிசை உபயோகப் படுத்திதான் இடங்களிலே முன்னாலே நடந்தன, கோடம்பாக்கத்திலே நடந்திருக்கிறது. Beaten to pulp. உண்ணாவிரதம் இருந்த 6-வது நாள், அடித்து அவர்களை வெளியே விரட்டி, அவர்களுடைய பெட்டி, படுக்கைகளைத் தூக்கி வெளியே எறிந்து இருக்கிறார்கள். நியாயமாக, சாப்பிடாமல் இருந்தவர்களை இந்த மாதிரி காட்டுமிராண்டித்தனமாகவா அடிப்பது? Is this the way of settling? போலிசை வைத்தா செட்டில் பண்ணுவது? ஆகவே, இதெல்லாம் தான் நெருக்கடியை அதிகமாக்கியிருக்கிறது.

அடுத்து, கோட்டைக்கு ஊர்வலம் வந்தார்கள். அமைச்சர் சொன்னார், நான் இரவில் மணிக் கணக்காகக் காத்திருந்தேன், என்று. ஊர்வலம் வந்தபோது, போலிஸ் ஒரு துடிது கோஷ்டியை அழைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாணவர்கள் துடிது கோஷ்டியை அமைச்சர் காலையில் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் 'பாளை டெஃபை' பண்ணவில்லை. அப்படியிருக்கும் போது போலிஸ் அழைத்து வந்தவர்களை அமைச்சர் ஏன் பார்க்கவில்லை. Why should the Hon. Minister refuse? அது ஆத்திரத்தை இன்னும் அதிகமாக்கியிருக்கிறது. அமைச்சரை அவரது அறையில் பார்க்க வந்திருப்பவர்களை, போலிஸ் கமிஷனர் அறைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனார்கள். பிறகு சாயந்திரம், அவர்களை வெளியே விட்டு, நீங்கள் எங்கே வேண்டுமானாலும் போங்கள், உங்களை ரிலீஸ் பண்ணியாயிற்று என்று சொன்னபோது, அவர்கள் ரெபியூஸ் பண்ணி, நாங்கள் இங்கே தான் உட்காருவோம், அமைச்சரைப் பார்க்க வந்திருக்கிறோம்,

[திரு. ரா. உமாநாத்]

[1984 மார்ச் 9]

நீங்கள் தடுத்திருக்கிறீர்கள், அவரைப் பார்க்காமல் போக மாட்டோம் என்று சொன்னபொழுது, அப்பறும் அமைச்சர் இரவு அவர்களை கூப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். இரவு பேசியவர் காலையிலேயே அவர்களோடு உட்கார்ந்து பேசியிருக்கலாம். ஆகவே, இதை தயவுசெய்து லேசான விஷயமாகக் கருத முடியாது.

5 ஆம் தேதி, கோவையிலே ஜூட் மில்ஸ் தொழிலாளர்கள் தர்ணா ஒன்றில் நான் உட்கார்ந்திருந்தேன். சென்ட்ரல் போஸ்ட் ஆபீஸ் பக்கத்திலே. அங்கு ஒரு மாணவிகள் ஊர்வலம் போனது. என்ன என்று கேட்டால் எனக்கே ஆச்சரியம். அங்கேயிருக்கிற பெண்கள் கல்லூரியிலே இதே ஹாஸ்டல் பிராபிளம். அவர்களும் ஸ்டிரைக் பண்ணினார்கள்.

So it is a spreading feature. ஆகவே, நான் சொல்வது, இது விவாதிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விஷயம்.

நாங்கள் பட்ஜெட்டிலே இவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறோம், இவ்வளவு அனுதாபம் காட்டியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறீர்களே, சொன்ன பிறகு இந்த நிலைமை, அவர்கள் கஷ்டமாக இருக்கிற நிலைமை என்றால், நீங்கள் பேசுவதில் என்ன அர்த்தம்? ஆங்கிலத்திலே ஒன்று சொல்வார்கள்.

Talking through the hat என்று. இவ்வளவு ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, அனுதாபம் இவ்வளவு என்றும் சொல்லப் படும்போது, என்ன நிலைமை? ஏன் இவ்வளவு டிமாண்டுகள் வைக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, இது முதலைக்கண்ணீர் விடுவது போல் என்று சொன்னால் என்ன தப்பு?

Talking through the hat என்று சொன்னால் என்ன தப்பு? அதனுடைய தமிழ் வார்த்தைகள் எனக்குத் தெரியாது.

சென்னை நகரத்திலே இது மற்ற விடுதிகளுக்கெல்லாம் பரவி வருகிறது. எல்லா கல்லூரிகளுக்கும் பரவுகிறது. அவர்களுக்கு ஆதரவாக, காலஜைகளில் ஸ்டிரைக்குகள் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் நடப்பதாகத் தெரிகிறது. அது நல்லதல்ல, அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்றால், We will have to support the students if they go on strike. பிறகு எங்களைக் குற்றம் சொல்லக்கூடாது. ஆகவே, உடனடியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணத்தை இன்சிரிஸ் பண்ண வேண்டும். பட்ஜெட் விவாதம் நடக்கும்போது செய்யவேண்டும். ஹாஸ்டலைத் திறந்து அவர்களை உள்ளே விடவேண்டும். நிலைமையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட பதிலில் ஏதாவது சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்களை சமாதானப்படுத்த தக்கடிய முறையிலே ஏதாவது சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்க அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை கோடம்பாக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய ஆதி திராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் தங்கிய பயில்கின்ற கல்லூரி விடுதி மூடப்பட்டிருப்பதைக் குறித்து இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டிருக்கிறதைய எண்ணங்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் என்ன, என்ன பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள் என்று எல்லாம் அவர்கள் விளக்கிச் சொன்னார்கள். அரசின் சார்பில், என்ன, என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, என்ன, என்ன நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்திருக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே அவைக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, நானும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. மூர்த்தியினுடைய பெயர் இல்லை. (குறுக்கீடு) நேற்று கொடுத்திருந்தால் அது இதனுடன் சேர்ந்திருக்காது ஆகவே, உறுப்பினர் உட்காரலாம்.

(முற்பகல் 10-40.)

மாண்புமிகு திரு. எம். விஜயசாரதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவைக்கு இது குறித்து எடுத்து விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னை கோடம்பாக்கத்தில் ஆதி திராவிடர் வகுப்பைச் சேர்ந்த கல்லூரி மாணவர்களுக்காக நடத்தப்படும் விடுதி மாணவர்கள் 28-2-1984 காலை முதல், 21 கோரிக்கைகளை வைத்து முன் அறிவிப்பு ஏதுமின்றி, உண்ணாவிரதம் இருப்பதாக, 28-2-1984 அன்று பிற்பகல் விடுதிக் காப்பாளர் மூலம், தகவல் கிடைத்ததும், உடனடியான மாவட்ட ஆதி திராவிடர் நல அலுவலர் விடுதிக்கு விரைந்து சென்று, மாணவர்களின் குறைகளைக் கேட்டு, அலுவலர்கள் மட்டத்தில் செய்து கொடுக்கக்கூடிய அடிப்படை தேவைக்கான வசதிகளை, உடனடியாக செய்து கொடுப்பதாகவும், அரசு மட்டத்தில் முடிவு எடுக்க வேண்டிய கோரிக்கைகளுக்கு அரசு உத்தரவு வரும் வரையில், பொறுத்திருக்குமாறும், உண்ணாவிரதத்தை கைவிடுமாறும் கேட்டுக் கொண்டார். எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்லியும், எழுத்து மூலம் 21 கோரிக்கைகளையும் ஒரு குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் நிறைவேற்றுவதற்கான வாக்குறுதி அளிக்கும் வரையில் உண்ணாவிரதத்தைத் தொடர்வோம் என்றும் மாணவர்கள் மிகவும் பிடிவாதமாக தெரிவித்தனர். இந்த விடுதிக் கட்டடம் 'தாட்கோ' மூலம் புதியதாக கட்டப்பட்ட கட்டடமாகும். தேவையான அடிப்படை வசதிகள் ஏற்கெனவே செய்யப்பட்டிருந்தும், சில மாணவர்கள் அவற்றை வேண்டுமென்றே, இடித்தும், நொருக்கியும், முக்கியமான மின் இணைப்புகளைத் துண்டித்தும் விட்டிருந்தனர் என்று விடுதிக் காப்பாளர் தெரிவித்தார். இதனால் படிக்கும் பெரும்பாலான மாணவர்களுக்கு சொல்லொணா அவதி ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் காப்பாளர் கூறினார்.

[திரு. எம். விஜயசாரதி]

[1984 மார்ச் 9]

29-2-1984 ஆம் தேதி மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் (பொது), இணை இயக்குநர், ஆதி திராவிடர் நலத்துறை இயக்ககம் மற்றும் மாவட்ட ஆதிதிராவிடர் நல அலுவலர், ஆகியோர் விடுதிக்குச் சென்று, மாணவர்களை உண்ணாவிரதத்தை கைவிடுமாறு கேட்டுக் கொண்டனர். தங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான உத்தரவாதத்தை எழுத்து மூலம் பெறும்வரையில் உண்ணா விரதத்தை தொடர்வோம் என்று மாணவர்கள் பிடிவாதமாகத் தெரிவித்து விட்டனர். 29-2-1984 ஆம் தேதி பிற்பகல் 10 மாணவர்கள் கீழ்ப்பாக்கம் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு சிகிச்சை பெறப்பட்டு, 4 மாணவர்கள் 29-2-1984 ஆம் தேதி மாலையில் மருத்துவ அபிப்பிராயத்திற்கு மாறாக வெளியேறினர். 6 மாணவர்கள் 1-3-1984 ஆம் தேதி காலையில் சிகிச்சை பெற்ற பின் மருத்துவ மனையிலிருந்து வெளியேறி விடுதிக்குச் சென்றனர்.

மேலும் 1-3-1984 ஆம் தேதி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மற்றும் ஆதிதிராவிடர் நலத்துறை இயக்குநர் அவர்களும், மாவட்ட ஆதி திராவிடர் நல அலுவலர் மற்றும் எழும்பூர்—நுங்கம்பாக்கம் வட்டாட்சியருடன் கோடம்பாக்கம் சக்தி நகரிலுள்ள கல்லூரி மாணவர்கள் விடுதிக்குச் சென்று மாணவர்களின் கோரிக்கைகளை ஒவ்வொன்றாகப் பொறுமையுடன் கேட்டு அறிந்தனர். தலைமைச் செயலகத்தில் சமூக நலத்துறை அதிகாரிகளைச் சந்தித்து இந்த அதிகாரிகளுடன் கலந்தாலோசித்ததின் விளைவாக ஒவ்வொரு கோரிக்கையின் மீதும் எடுத்துள்ள மற்றும் எடுக்கப்படவிருக்கும் நடவடிக்கை குறித்து விவரங்கள் பெற்று அவ்விவரத்தை மாவட்ட ஆதி திராவிடர் நல அலுவலர், எழும்பூர் நுங்கம்பாக்கம் வட்டாட்சியருடன் 1-3-1984 அன்று மாலை விடுதிக்குச் சென்று மாணவர்களைச் சந்தித்து விளக்கம் தந்து நிலைமையை தெளிவுபடுத்தினர். தேவையான மேஜை, நாற்காலி 10-3-1984 ஆம் தேதிக்குள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும், விடுதியைச் சுற்றி மதில் சுவர் அமைத்துத் தருவதற்கும் இதர கோரிக்கைகளுக்கும் உத்தரவாதம் எழுத்து மூலம் தர வேண்டுமென்றும், சாகும் வரையில் உண்ணாவிரதம் தொடர்வோம் என்றும், இந்தப் போராட்டத்தில் தீக்குளிப்பு செய்வோம் என்றும், மற்றும் விடுதியின் முன்புறம் சாலையில் பொது மக்களை போகவிடாமல் மறியல் செய்வோம் என்றும் கூறி, பேச்சுவார்த்தை நடத்த வந்த உயர் அதிகாரிகளையும், விடுதிச் காப்பாளரையும் தரக்குறைவாக ஏசினார்கள். விடுதியின் 250 மாணவர்களில் 40-க்கும் குறைவான மாணவர்களின் அராஜகச் செயல்களின் விளைவாக உண்ணா நோன்பு போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ள விரும்பாத மாணவர்கள் இவர்களால் விரட்டி அடிக்கப்பட்டார்கள் என்றும், இதன் விளைவாக அம்மாணவர்கள் நகரின் பல்வேறு இடங்களில் தங்கிப் பெரும் அவதிக்குள்ளானார்கள் என்றும், இவர்களின் சொல்லொணா துயரத்திற்கு மூலகாரணம் இந்த உண்ணா நோன்பினை நடத்திய மாணவர்கள்தான் என்றும், விடுதிக்கு

1984 மார்ச் 9] [திரு. எம். விஜயசாரதி]

காப்பாளர் தெரிவித்தார். விடுதிக் காப்பாளரை விடுதிக்குள் நுழைய விடாமல் விடுதிக் கட்டிட வாயிலை பூட்டிக் கொண்டு விடுதிக்கு வருவோரின் போக்குவரத்தை மாணவர்கள் சிலர் தங்கள் பராமரிப்பிலேயே வைத்துக் கொண்டு தங்கள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான உத்தரவாதம் எழுத்து மூலம் தரவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். வேறுவழியின்றி விடுதிக்காப்பாளர் திரு. பாலையா தன்னுடைய இயல்பான கடமைகளைக் கூட, நிறைவேற்ற முடியாத சூழலில், கோடம்பாக்கம் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று, விடுதியில் நிலவும் நிலை பற்றியும் தன்னுடைய கடமைகளை நிறைவேற்ற இயலாத நிலையை குறித்தும் புகார் மனு ஒன்றினை முன்னெச்சரிக்கையாக தாக்கல் செய்தார். காவல் துறையினால் எந்த மாணவனும் கைது செய்யப்படவில்லை. இம்மாணவர்கள் கொடுத்துள்ள கோரிக்கைகள் மீது எந்த அளவிற்குத் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று பல உயர் அதிகாரிகள் எடுத்துக் கூறியும் இதற்கு மாணவர்கள் சற்றும் செவி சாய்க்கவில்லை. எந்தவிதமான கட்டுப்பாட்டிற்கும் இணங்காத வகையில் மிகவும் முரட்டுத்தனமான, அராஜக செயல்களில் தொடர்ந்து சிலர் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த காரணத்தால், விடுதிக் காப்பாளரால் விடுதியைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாத சூழ்நிலை உருவானதாலும், சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கும் கட்டாயம் ஏற்பட்டதாலும், இந்த விடுதியை 4-3-1984 அன்று மூடப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது.

மாணவர்கள் எடுத்துக்கூறியுள்ள கோரிக்கைகளின் மீது உகந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சுற்றுச்சுவர், விடுதிக் கட்டிடத்தில் சுகாதாரம், தண்ணீர் வசதி ஏற்படுத்தித் தருவது விடுதியின் சுற்றுப்புறத்தை சீராக்குவது, பழுதாக்கப்பட்ட மின் இணைப்பைச் சரி செய்தல் போன்ற பணிகள் தமிழ்நாடு ஆதி திராவிடர் வீட்டு வசதி வளர்ச்சிக்கழகம், மற்றும் பொதுப் பணித்துறை, சென்னை மாநகராட்சி (மெட்ரோ வாட்டர்) ஆகிய துறைகள் மூலம் துவக்கப்பட்டுள்ளன.

மாணவர்களின் பல கோரிக்கைகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளார். அரசு மட்டத்தில் நிலுவையில் இருக்கும் கோரிக்கைகள் அனைத்தும் நிதிநிலைமையைப் பொறுத்து ஆராய்ந்து முடிவெடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவைகள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

டி. வி. வசதி, ரேடியோ வசதி போன்ற கோரிக்கைகள் காலப் போக்கில் கவனிக்கப்படவேண்டியவைகளாகும். மொத்த மாணவர்களாகிய 250 பேரில் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் கலந்து, அராஜகச் செயல்களில் ஈடுபடும் மாணவர்கள் மொத்தம் 40 பேருக்கும் குறைவாகவே உள்ளனர். இச்சிறுபான்மையோரால் ஏனைய மாணவர்கள் பெரும் அவதிக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மாணவர்கள் பிடிவாதத்தின்

[திரு. எம். விஜயசாரதி]

[1984 மார்ச் 9]

அடிப்படையில் கடைப்பிடித்துவரும் போக்கு விரும்பத்தக்கதாக அமையவில்லை. மாணவர்களின் படிப்பு சிறிதளவும் வீணாகக் கூடாது என்பதில் இந்த அரசு அக்கறை கொண்டிருப்பதால், அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கும், மாணவர்களின் படிப்பு இடையூறில்லாமல் தொடர்வதற்குமான முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட்டு வருகிறது. நானே மாணவர்களின் பிரதிநிதிகளை மூன்று தடவைகள் கூப்பிட்டு வைத்து, நிலைமைகளை விளக்கி விடுதியை மீண்டும் திறப்பதற்கு ஒத்துழைத்து, சுமுக சூழ்நிலையை உருவாக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டேன். நேற்று இரவு கூட மாணவர்களின் பிரதிநிதிகளை வரவழைத்துப் பேசினேன். அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை முறைப்படி எடுக்கும் என்பதில் நம்பிக்கை வைத்து, அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த எழுத்து மூலம் உத்தரவாதம் அளிப்பார்களேயானால், விடுதியை மீண்டும் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகத் தெரிவித்தேன். மற்றவர்களைக் கலந்துகொண்டு முடிவு தெரிவிப்பதாகக் கூறிக் சென்றுள்ளனர். ஒரு நல்ல முடிவுக்கு மாணவர்கள் வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாணவர்கள் பிரதிநிதிகளுடன் தொடர்ந்து கலந்துரையாடல் நடத்த நான் ஆயத்தமாகவே இருக்கிறேன். விரைவில் நல்ல முடிவு ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

இங்கே பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. புருஷோத்தமன் அவர்கள் இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகு அந்த மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வந்த உணவுச் சலுகையைக் குறைத்து விட்டது என்று தவறான கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பிறகுதான் அவர்களுக்குத் தரப்பட்டு வரும் தொகை ரூ. 95 என்று உயர்த்தப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பேசும் போது அத்தனை செலவுகளுக்கும் சேர்த்து ரூ. 95 கொடுக்கப்படுவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது சரியான கருத்து அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்ற செலவுகளுக்கு அவர்களுக்குத் தனியாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த 95 ரூபாய் என்பது உணவுக்காக மட்டுமே அளிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் சொன்னதைப் போல 'அக்கறை' என்ற வார்த்தையை வெறும் வார்த்தையாக மட்டும் நாங்கள் பயன்படுத்தவில்லை. அந்த மாணவர்கள், நல்ல முறையில் அங்கே தங்கிப் பயில வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசின் நோக்கமாகும். அதற்காக இந்தத் துறையின் மூலமாக தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்து, அந்த மாணவர்கள் நல்ல சுற்றுப்புற சூழ்நிலையில், சுகாதார முறையில் தங்கிப் படிக்க வேண்டும்

1984 மார்ச் 9]

[திரு. எம். விஜயசாரதி]

என்ற அடிப்படையில் பணிகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறோம். மாணவர்களுக்குத் தேர்வுகள் நெருங்குகிற காரணத்தால், அந்த மாணவர்கள் நல்ல முறையில் தங்கிப் படிக்க வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு அக்கறை கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்கள் எந்தவிதமான மாறுபட்ட உணர்வுகளையோ அல்லது கருத்து வேறுபாடான உணர்வுகளையோ வைத்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் உரிய நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. குறிப்பாக சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. புருஷோத்தமன் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது மாணவர்கள் பிரச்சினை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை என்று சொன்னார்கள். மாணவர்கள் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. அந்த வகையிலே இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் கல்வியின் தரம் சிறந்து விளங்குவதற்காக இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பகுதியை இந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட கல்வி வளர்ச்சிக்குச் செலவிட்டு வருகிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

இந்த மாணவர்களுடைய உணவுக்கான தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற பிரச்சினை குறித்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுகுறித்து பல்வேறு கோரிக்கைகள் அரசுக்கு வந்திருக்கின்றன. அரசு அவற்றைத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இது கொள்கை அளவில் முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது; நிதிநிலையைப் பொறுத்து முடிவெடுக்க வேண்டி இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இதுபற்றி அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதில் ஏற்கெனவே முற்பட்டிருக்கிறது. நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, மேலும் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து விவாதிக்க இவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் அல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத் தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லை என்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்பெறுகிறது.